

PODMANIĆ (2) *vb pf*

3 sg m *praet* podmanił (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

*Podbić, ujarzmić (z czes. podmaniti) [co] (2) : [Maksyminus] Niemce/ Włochy/ y ine kráiny áż do Fráncyey podmánił/ y wielkney okrutności nád nimi vżywał *BielKron* 151v.*

*Zwrot: »sobie podmanić« (1): [Otomanus] nietylko Krześciánom ále y fwoim ízkody czynił/ ták áż łobie wiele miáły [!] krain podmánił w wielkney Azyey. *BielKron* 239v.*

Synonimy: opanować, podbić, poddać, podgarnąć, podhołdować, posieść, wziąć, zniewolić.

MŚ, SBu